

השבון עובר ושב היא קו

ברוטו, נטו, טרה

צריך לעבוד בשבילו קרוב לחמש דקות, והיום, כשלא עולה 5 ל"י הכיכר, צריך לעבוד קצת פחות משתי דקות. את החשבון הזה עשה בשבילו ליון על 30 מיצרכים בערך, ויצא לו שרק צילומים, דלק, סוכר, קקאו ודירות התייקרו — כל היתר נעשה יותר זול!

אז איפה הפואנטה? הפואנטה היא בזה שרק קוראי עיתון "הארץ" מקבלים את המשכורת של אפריל — באפריל, ובאותה הזדמנות הברוטו שלהם הוא גם נטו. כל שאר האנשים בארץ מקבלים את המשכורת של אפריל רק במאי, ולא תמיד דווקא בהתחלת החודש בדיוק. ועוד יורד להם טרה מהברוטו. ואם זה המצב בשביל כל מי שלא קורא את "הארץ", העסק של הקניות השנה מתחיל להיות יותר יקר, כי בטוח שאי אפשר לקנות במשכורת שישלמו במאי את כל המיצרכים במחירים של אפריל. את המיצרכים של אפריל, עד הודעה חדשה, קונים סתם אנשים באפריל, במשכורת מרס שמשולמת באפריל!

וזה הבריס, משנה לגמרי את התמונה. אבל זה לא הכל. מה פיתאום ברוטו? מישוה ניסה פעם לקנות עגבניות עם מאה עשרים לירות ברוטו? אז יש עוד שינוי בתמונה, כי צריך לעשות את החשבון דווקא עם הנטו.

וזה מה שיוצא: ב-1970 היתה המשכורת הממוצעת נטו בערך 510 ל"י. המשכורת הממוצעת נטו ששולמה באפריל השנה היתה בערך 14,300 ל"י, מעשרים אלף ברוטו. עכשיו, כל היתר יכול לראות שלפי החשבון של ליון המשכורת עלו פי 36 בערך, ואילו לפי החשבון הנכון, המשכורת עלו פי 28 בערך, כל זה כשהמחירים עלו גם הם שם אותו הדבר. כלומר — לכתב הכלכלי של "הארץ" היתה יכולה להיות טעות די גדולה בכל החשבונות הממוקפים שלו, וצריך היה לחפש בנרות מה באמת הוול בעשור האחרון, אלמלא היו קוראי "הארץ" מקבלים את המשכורת שלהם חודש לפני האחרים, ואלמלא היה הברוטו שלהם גם הנטו.

למי שעוד לא התווסף על עיתון "הארץ", אני מציע לרוץ מהר ולחתום, ואם אין לו כסף לחתום, לפחות שיקנה את העיתון כל יום, או לפחות יקרא אותו באיזו סיפרייה. זה למה? פשוט מפני שגיליתי שרק מי שקורא את "הארץ" מקבל את המשכורת חודש לפני כל האחרים במדינה, והברוטו שלו הוא גם נטו!

וזה מאיפה לי? תשמעו סיפור.

ביום השישי, ה-18 באפריל, החליט עיתון "הארץ" להעביר לות את המוראל של קוראיו לקראת יום-העצמאות. "הארץ" עיתון רציני ומכובד, ולא ילך למכור לקוראים שלו לוקשים על זה שהמשלה יופי, או שהשלום מתקדם בצעדי-ענק, או שאין ירידה, או כל מיני דברים כאלה. אבל מה — מכל החרא יש במדינה, בכל זאת מצא "הארץ" דבר אחד טוב. לא תאמינו — דווקא המצב הכלכלי של השכירים השתפר ממש פלאים בעשור האחרון.

את זה מגלה הכתב הכלכלי אלעזר ליון, בכתבה גדולה על שני עמודים במוסף המכובד של "הארץ" המכובד, עם המון מיספרים, ציורים יפים והסברים.

איך יודעים, לפי "הארץ", שהמצב הכלכלי של השכירים כל-כך השתפר? פשוט מאוד. לוקחים את המשכורת הממוצעת של שנת 1970, ואת המחירים בחודש אפריל באותה שנה, ולוקחים את המשכורת של אפריל השנה, ואת המחירים שיש עכשיו, ומתחילים להשוות, כמה היה צריך לעבוד אז בשביל לקנות כל דבר, וכמה צריך לעבוד היום.

וזה מה שיצא לאלעזר ליון: שבשנת 1970 היתה המשכורת הממוצעת 686 ל"י ברוטו, והמשכורת הממוצעת של אפריל השנה, תהיה 24,830 ל"י ברוטו. ואם עושים ככה את החשבון, יוצא, למשל, שבשנת 1970, כשלא היה 32 אגורות, היה

אחד הידידים שלי, שלשם הקיצור ה"גמר נקרא לו הפעם גידעון ספירו, הביא לי במתנה מפה. ממש מפה יפה, דלי-קטס, מפת המולדת ארץ-ישראל. המפה יצאה רק עכשיו ממכבש-הדפוס, עוד חמה. זה שרות-הפירסומים של מרכז ה"הסברה שהוציא את המפה הזאת, ממש מפה רשמית של המדינה שלנו. נייר טוב, שמונים על ארבעים, שישה צבעים טכניקולור.

ספירו מכיר אותי שאני לא מייודע-מה אוהב לטייל, אז מתעוררת השאלה, מה פיתאום הביא את המפה?

המפה היא לגמרי רשמית, וגם היסטורית. כתוב עליה: מפת ישראל, תשי"ח — תש"ס, 1980 — 1948. מבט אחד במפה הרישמית הזאת מספיק לגמרי בשביל לראות שיש שם הכל, ורק חסר דבר אחד. כן, חברים, לידיעתכם, הקו הירוק בכלל נעלם למרכז ההסברה שלנו, למרות שהוא בטוח היה פעם, בין 1948 ל-1980, ואומרים שגם היום עוד אפשר למצוא כמה חתיכות שלו בינינו ובין ה"ממלכה הירדנית.

ולא שזאת מפה בלי גבולות! דווקא יש בה גבולות, המון. יש קו הפסקת האש מ-1967 בצבע סגול נהדר. יש קו הפרדת הכוחות עם מצריים מ-1974 בצבע כחוליים, ויש קו הפרדת-הכוחות עם סוריה מאותה שנה בצבע אדום-סכנה. אמילו קו אל-עריש — ראס-מוחמד יש בצבע תכלת-כינרת. ורק הקו הירוק איננו, זה הקו שהיה הגבול של המדינה המון שנים, ויש איזה מאתיים מדינות בעולם שעד היום מכירות בו, ורק בו חלים חוקי-המדינה עד עצם היום הזה. היה קו — הופ, איננו עוד!

ה"התחיה" עם הניצחון בכיס הקטן

כולנו עם אחד!

סקיצות של כרוזת-הסברה שזי, "התחיה" לפי הקו החדש שקבע המומחה האמריקאי

בימים אלה חוזרת מארצות-הברית ה"מישלחת של תנועת "התחיה". חברי-המישלחת ממש חוזרים מרוצים, אחרי שאכלו שם סטייקים בעובי המותניים של המדינה, ודעתם קצת זוחה עליהם מרוב בירה "שליץ" שתנו. הם ראו המון באמריקה, ונפגשו עם כל מיני אירגונים פטרוטיים אמריקאיים כמו "הקו-קלר קסיקלאו", "אגודת ג'ון בירץ", "הלגיון האמריקאי", ועוד כאלה.

אבל זה לא העיקר. העיקר הוא ש-"התחיה" חזרה מאמריקה עם הניצחון בבחירות בכיס הקטן שלהם.

המומחה של התנועה להסברה הסביר לי מה הסיבה לאופטימיות שלו. בעצם העסק נשמע די פשוט, ואני לא מבין איך עד היום כל המיפלגות בארץ לא תפסו את זה, והשאירו ל-"התחיה" את השטח נקי. מי שפתח ל-"התחיה" את העיניים זה מומחה אמריקאי אחד לפירסומת, שאמר להם שאין שום הבדל עקרוני בין יהודה והשומרון ובין קוקה-קולה או מזון לכלבים. הכל אפשר למכור עם סכס.

אז זהו זה. "התחיה" הולכת על הגל של הסכס בבחירות הקרובות, והם יעשו כזה מסע-תעמולה, שכל הפירסומת ש-היתה לליכוד ב-1977 זה יהיה פסיק על-יד מה ש-"התחיה" יעשו.

המומחה שלהם הסכים להראות לי כמה סקיצות, שאפשר לראות כאן, והן מדברות בעד עצמן.

לעיסה קלה

אורחים התרגלו שהם מדברים ומכרס-מים משהו, משחקים רמי וזוללים פיצוץ חים, מתמזמים ומכניסים משהו לפה. התרגלו לזה, מה לעשות?

אז זהו, היום לתת לאורחים לכרסם זה מתחיל להיות סיפור. כל העניינים האלה של בוטנים, צ'יפס, פריקרים, קפה, ואני לא מדבר על דברים יותר יק-רים, זה פשוט ביוקר. אירוח של שלו-שה-ארבעה חברים לשלוש-ארבע שעות צריך לעלות בסביבות החצי אלף, ולא חשוב כמה מהר הזמן עובר לך, הסכום הזה אוכל לך את כל הרווחים מאיגרות-החוב שעובדות בינתיים, ועוד משאיר אותך באובר-דראפט.

אז יש פיתרון שמאפשר גם לארח חב-רים, גם להעביר מהר את הזמן, גם לתת להם להעסיק את הפה, וגם משאיר לך

לחיים בתקופת הורביץ יש חוקים משלהם. מי שלא מכיר את חוקי החיים האלה מצבו לא קל.

למשל, ידוע לכל אחד שבעידן האינפל-ציוני הדבר הכי חשוב שיש, זה להעביר את הזמן מה שיותר מהר. הסיבה פשו-טה: כמה הזמן עובר יותר מהר, ככה גם הכסף עובר יותר מהר, ולמעשה, כל מה שצריך בשביל להתעשר זה להעביר בצי-צ'ק את הזמן.

אבל, מה עושה המזל? דווקא בעידן האינפלציוני קשה, לפעמים, להעביר מהר את הזמן. אחת השיטות להעביר מהר את הזמן זה לארח חברים. יושבים, מדברים, משחקים רמי, מתמזמים, לא חשוב-מה, העיקר הזמן עובר מהר. איפה פה הצרה?

ככה: בתקופה הקודמת החברים ה-

עשה אהבה ולא שלום!

הם מוכנים לזנות על ידי השומרון ולמען השלום האם היתה לזנות על ידי שדיך השלום?

רווק נקי של כמה אחוזים בערב. השיטה היא מסטיק. כן, חברים, פשוט מסטיק, גומי-לעיסה בעברית!

וככה זה הולך: מקלפים הבילה-שתיים מסטיק לשלושה ארבעה אור-חים, פורסים לצעות דקורטיביות, מסד-

רים יפה בצלוחיות, בוזקים קצת פטרו-זיליה או פילפל שחור לפי הטעם, ומגי-שים לשולחן. מסטיק, כידוע, זה לוקח המון זמן לגמור לעוס אותו. ככה יש לאורחים מה לעשות עם הפה, הזמן עובר מהר והכסף עובד.